

Věstník

občasník junáckého střediska Moravská Třebová

Úvodník

Takže jsme tu opět s Věstníkem - prvním číslem v roce 1995.

V tomto roce bychom se chtěli pokusit o malý zázrak, a to o měsíční vydávání Věstníku. Půjde nám o to, aby se k Vám do oddílů a družin dostávaly včas důležité informace ze střediska. Budeme tedy dělat vše proto, aby Věstník vycházel vždy v týdně po zasedání střediskové rady.

Od Vás žádáme podporu naší práce přísunem informací z Vaší činnosti (výpravy, akce, zajímavé nápady a programy schůzek, plány, úvahy, kresby, připomínky apod.). Oživíte tak náplň Věstníku a zároveň "zviditelníte" svoji družinu. A pokud k textu přidáte obrázek - symbol Vaší družiny, který by bylo možno přidat jako doprovodný motiv, bude to úplně ideální. Pro technické zpracování je nejvhodnější černobílý obrázek velikosti fotografie.

Těšíme se na spolupráci. Jessie

Informace ze střediskové rady

13. ledna 1995

1. Info z ORJ:

- 4. ledna zemřel br. Petrovický, první předseda ORJ po obnovení v r. 1990
- ORJ poskytne příspěvek na památník Velena Fanderlíka

- dotace pro naše středisko činily v roce 1994:

13.670,- Kč záloha na tábor

33.630,- Kč doplatek na tábor

6.768,- Kč na provozní náklady

- pod tlakem okolností jsme se museli jako středisko zaregistrovat u finančního úřadu (IČO 62033000 a DIČ 265-62033000) a nadále budeme muset platit daně z našich příjmů!

2. Volební sněm střediska

3. února v 18.00 na Baráku. Úkolem je volba nové střediskové rady na příští

dvouleté období. Právo volit mají dle stanov registrovaní vedoucí starší 18-ti let, oldskauti mají pouze hlas poradní (viz výťah z volebního řádu v tomto čísle). Nad volbami bude bdít volební komise ve složení: Vojta Sedlák, Lenka Navrátilová a Jindra Báčová. Na šest volených funkcí byli střediskovou radou a zástupci oddílů navrženi: vedoucí střediska (Demi, Eva Vedmořchová), výchov. zpravodaj DK (Bára, Maurenc, Eva V.), vých. zpravodaj ChK (Jessie, Aladin, Demi), revizní komise (Darzi, Aladin, Jára, Mlha, Dáša, Demi, Jessie)

Pozn.: Kandidát nezvolený v předchozím vyšším kole může být opět navržen a volen do nižší funkce (tzv. "prosáknuti").

Účast v krojích, přijďte všichni!

3. Okresní volební sněm

23. února 1995, Svitavy

Navrženi: předseda (Petrás), místopředseda (Petrásová), vých. zpravodaj ChK (Demi), vých. zprav. DK (Eva Vedm., Maurenc), revizní komise (Klein, Vaňous, Posltová).

Delegáti z našeho střediska: Demi, Eva V., Maurenc, Jessie, Mlha, náhr. Darzi.

4. Na Silvestra se konala na Baráku **nepovolená oslava** (Veronika Kadlecová a spol.). Neukázněným sestrám byly odebrány klíče od klubovny. Vedení střediska důrazně varuje před podobnými neohlášenými a nepovolenými akcemi, které navíc nepřispívají k dobrému jménu střediska!

5. Rádcovský kurz

10. - 12. února, Dolní Lhota

Přihlášky (podepsané rodiči) do 27.1. Demimu. Účast: Klemeš, Švanda, Stejskal, Kolář, Keslar, Mlčoch, Burian, Dlábek, Hrdina, Greplová, Schreibrová, Bazalová, Matoušková, Boleslavová, Masárová, Martínková.

Na místo je třeba se dopravit (SY - Brněnec - Svojanov - D.L.) do 19:00. Doprovod starší 18-ti let: Jára. Každý účastník s sebou 50 Kč na jídlo a dopravu, ešus a lžičku (spacák netřeba).

6. Registrace

Usilovně pracujte na aktualizaci seznamů členů a vyberte příslušné registrační poplatky (viz minulý Věstník). Příslušné tiskopisy budou rozdány hned jak přijdou; termíny pro dokončení registrace pak již ale budou šibeniční!

7. Čekatelské zkoušky

11. února v Dolní Lhotě (v rámci rádcovského kurzu).

8. Vývěska

Naší vývěsce v prodejně potravin "U Rozbořilů" hrozí zánik, protože není pravidelně obměňována (není prostě čím!). Řešením by byl větší přísun vhodného materiálu od družin nabo vývěska "sezónní" (je však otázkou, jestli by na to majitel přistoupil - pokusí se domluvit Darzi).

9. Diskuze

Jessie: rozdělovník Věstníku na rok 1995 (Mlha, Notime, Aladin, Vojta, Maurenc, Jindra, Petra, Kubínka, Vedmoška, Eliška, Darzi, Demi, Jessie, Jožka, klubovna - celkem 15 ks)

Darzi: Je třeba doplnit lékárníčku na Kvíčalce a začít z přípravou tábora(ů) - viz příští zasedání nové střediskové rady.

Vojta: Je třeba urychleně vyřešit otázku vedení družiny Ještěrek (momentálně nemají stabilního vedoucího ani rádcé). Nemůže někdo vypomoci?

Jessie: Třetí ročník soutěže ve střelbě "O zlatou kulku Oldy Šetrného" se pravděpodobně uskutční 11. března. Počítejte s tím a neplánujte na tento termín nic jiného.

Účast na radě: Demi, Darzi, Jára, Mlha, Aladin, Vojta, Darzinka, Petra, Hanika Schr., František a Jessie.

Úklid kluboven - rozpis sobotního úklidu - Horní 34.

Po ukončení každé schůzky určená služba v družině provede úklid v klubovně. Tzn. zamete klubovnu, utře tabuli,

č. 38

Volební sněm střediska
3. února 1995

Uzávěrka: 17. 1. 1995

Vydává: SR jun. střediska Mor. Třebová

Šéfredaktor a grafická úprava: Jessie

Sponzoruje: DIATEX Mor. Třebová

porovná stoly a židle. Vedoucí, nebo rádce překontroluje provedení úklidu a zapíše do knihy schůzek.

Sobotní úklid provádí vždy jedna družina pod vedením svého vedoucího, a bude prováděn dle rozpisu. Při úklidu bude utřen ve všech místnostech prach a pavučiny, umyté tabule a stoly (ubrusy), zametou se všechny podlahy v místnostech, schodiště a chodba. Podlahy se po zamezení vytřou mokrou hadrou včetně sociálního zařízení. Nakonec se zamete chodník před domem a vytřepou návleky od prachu. V zimním období se odklidí sněh a led (popř. posype).

Po ukončení úklidu vedoucí zapíše provedení do sešitu sobotního úklidu, který potom předá dle rozpisu další službě (družině).

Za řádné provedení každého úklidu zodpovídá každý vedoucí družiny s vedoucím oddílu. V případě neprovedení, nebo špatného provedení úklidu, družina bude provádět úklid znovu, hned v následujícím týdnu místo schůzky!

Rozpis úklidu na rok 1995

DRUŽINA, TERMÍNY, ZODPOVÍDÁ

VLCI - 7. ledna 1995, 1. dubna 1995 (Holešovský Vl.)

POŠTOLKY - 14. ledna 1995, 8. dubna 1995 (Vedmořchová E.)

MYŠKY - 21. ledna 1995, 15. dubna 1995 (Boleslavová E.)

KAMZÍCI - 28. ledna 1995, 22. dubna 1995 (Sedlák V.)

POMNĚNKY - 4. února 1995, 29. dubna 1995 (Báčová J.)

ORLÍCI - 11. února 1995, 6. května 1995 (Holás P+P.)

MUCHOMŮRKY - 18. února 1995, 13. května 1995 (Kubínová E.)

FIALOVÁ ŠESTKA - 25. února 1995, 20. května 1995 (Nečas J.)

JEŠTĚRKY - 4. března 1995, 27. května 1995 (Vacková B.)

VLČATA - 11. března 1995, 3. června 1995 (Hrubý P.)

JITŘENKY - 18. března 1995, 10. června 1995 (Maulerová E.)

VČELKY - 25. března 1995, 17. června 1995 (Greplová P.)

Jubilea

Počínaje tímto číslem budeme pravidelně přinášet přehledy "jubilanů" z našeho střediska (od patnácti výše), abychom na některého bratra či sestru nezapomněli.

25. prosince oslavil pětasedmdesátiny nestor našeho střediska - Jožka Pivec. K ústní gratulaci přikládáme ještě tuto dodatečnou tiskovou s přáním pevného zdraví a neutuchajícího elánu.

Další oslavenci:

leden:

1.	Martin Dlábek	15 let
9.	Pavla Moravcová	
28.	Madla Háková	

únor:

3.	Alena Šemberová	
14.	Michal Klemeš	15
16.	Radim Šnajdr	19
18.	Eva Kubínová	
24.	Jiří Nečas	19
24.	Eliška Boleslavová	
25.	Renata Baručáková	
26.	Iva Weinlichová	

Všechno nejlepší ...

Výpis ze SKAUTINGU č. 2 - 3

Redakce má starosti. Placený ředitel řídil špatně, neshodl se se spolupracovnicí, odmítal kritiku, koncem srpna podal výpověď a ještě vybral ze spořitelny 60 000 Kč - což nezdůvodnil - a stal se nezastizitelným. Snad něco zmůže soud a časopis přešel pod nadaci FONS (z latiny a znamená to pramen). I tam pracují oldi a roveři a snad bude toto řešení šťastné.

Jinak jsou stále potíže finanční a časopis má jen 18% předplatitelů z registrovaných členů Junáka. SKAUTING i JUNÁK mají dobrou úroveň a mají členstvu vždy co říci. Nenechme je zaniknout!

Sokol, slet a skauti

Na posledním XII. sletě bylo možno potkat i mnoho skautů. Některé mezi cvičenci, malými i staršími, jiné jako diváky a další v týlu jako pořadatele. Bývalá konkurence, neporozumění a určitá zášť již dávno minula. Vždyť náš zakladatel A.B. Svojsík založil skauting 50 let po vzniku Sokola a byl náčelníkem středočeské sokolské župy. Sokol a skautování by se neměly vzájemně vylučovat, ale účelně doplňovat. Obě organizace

vyžadují vzhledem k vývoji určité změny a sokolská poněkud více. Obě však poskytují možnost aktivní činnosti a posilování lidských vlastností, které často vyváží nějakou tu horší známku na vysvědčení a hlavně řeší problematiku volného času zabíjeného často filmy, kazetami a počítačovými hrami.

Maxm. John

- 84-letý skaut 101. střed. Praha

Vůdce - zákon - paragrafy

Trestní čin je protiprávní jednání, společensky nebezpečné, jehož znaky jsou vymezeny v trestním zákoně.

Trestní odpovědnost vzniká dovršením 15 let. Osoba mezi 15-18 lety je osobou mladistvou a její trestní odpovědnost je snížena. Její trestní sazba je obvykle poloviční a trest odnětí svobody bývá do 5 let - výjimečně 10 let. Trestně odpovědnou může být pouze osoba fyzická a nikoliv organizace (Junák, nebo středisko). Předpokladem vzniku trestní odpovědnosti je kromě věku 15 let také přičetnost, tj. schopnost rozpoznat následky jednání a jeho ovládnání. Zavinění může být způsobeno formou úmyslu, nebo nedbalosti. Pachatelem trestního činu je vždy ten, kdo čin spáchal a neplatí, že "za všechno může vůdce".

Za výchovu dětí a jejich jednání jsou odpovědní jejich zákonití zástupci, zpravidla rodiče. Na táborech, závodech, výletech a schůzkách přebírá zodpovědnost vůdce (rádce). Ten je i odpovědný za výchovu, pokud jednání je v rozporu se skautskými zákony a slibem a trestním zákoníkem. Jde hlavně o alkohol, drogy, ohrožování mravnosti a týrání svěšené osoby. Trestní sazby jsou od 2 - 8 let.

Průvodce náboženstvími. Čína.

Jde o náboženství velmi stará, vzniklá tisíc let před naším letopočtem a v 6. stol. (p.n.l.) byla již plně propracovaná. Jde hlavně o konfucianství (Kchung-fu-c) a taoismus (Lao-c). Základem konfucianství je vztah k člověku, přírodě a společnosti, nepohrdání ani společenským postavením, ani hmotnými statky. Dobro má být opláceno dobrem a špatností čelit spravedlností.

Taoismus je velmi pestrý - "má tisíc tváří" - ale základem je prostota. Je více filosofií, než náboženství a zahrnuje i lékařství a chemii. Dnes se mezi námi pohybuje mnoho Číňanů a Vietnamců a proto je dobré vědět něco i o jejich duševním světě.

Demi

Počítače na táboře

- br. Mládě - Plzeň

Jde o ty drobné hračky do ruky, s kterými si dnes hrají děti již od školky. Na společném česko - německém táboře požádal německý vedoucí, aby si naše děti s počítači nehrály, že němečtí skauti (DPSG - deutsche Pfadfinder sankt Georg = něm. skauti sv. Jiří) to mají na všech podnicích zakázané. Že prý u nich většina dětí tomuto "opiu" tak propadla, že ztrácí zájem o práci, stali se "tichými blázný" bez zájmu o svět kolem sebe a pro výchovnou práci jsou zcela ztraceni. Pro nás platí, že je dobré se tímto problémem zabývat, než nás překvapí nepřipravené.

Proč odcházejí?

(s. Iva Macková)

Stýskají si vedoucí oddílů na odchod rádců - nejčastěji po táboře - a to k trampům, sportovním organizacím, sektám, a často do různých part. Příčinou bývá: odmítání jakékoli autority, změna školy a tím i nedostatek času, hledání životního partnera, zmenšený zájem o skauting vlivem dnes módního prostého zabývání časem.

Je to vliv dospívání, projevuje se i v zahraničí a je běžné, že po 15 letech zůstává v organizaci asi 20 % členů. Dříve se tato situace řešila samovolně, ale dnes po dlouhém přerušení činnosti skautingu je nutno se tomu věnovat. Není každý dospívající "vůdcový typ", nebo aspoň ne hned, a proto bychom měli citlivě rozlišovat a doporučit, kdo se hodí na čekatelské zkoušky a komu bude lépe vyhovovat cesta rangers a roverů. Klíčem je skautský slib a zákon a heslo "Sloužím". Mohou pracovat jako činovníci organizační, zahraniční, zdravotní, jako instruktoři a pod.. Nedělat z roverských skupin ani vojnu, ani školku a jejich akce nebrat jako neskautské. Nebrat je smrtelně vážně a ocenit smysl pro humor. (Viz "zpátky na stromy")

Partnerské vztahy

/příloha/

Doporučuji vystříhnout a svázat. Těch 12 stránek je dobrým zpestřením knihovny (hlavně pro rovery).

Svoboda - pseudosvoboda

(Iva)

Tento pojem po skončení totality si mnoho lidí vykládá po svém. Uplatňování osobní svobody bez respektování přírodních zákonů může způsobit, že člověk

svobodně zahyne. (např. v zájmu osobní svobody neuznat zákon tvrdosti skály vzhledem ke tvrdosti vlastní hlavy...). A tak tu najednou máme: svobodu lhářů, hrubosti a ničení, zlodějů, svobodu kalu, povýšenectví, svobodu říkat si co chci ...

Každý z nás by si měl uvědomit, že "svou svobodou" slov a činů vypovídá hlavně o tom, jaký je sám. A.B. Svojsík by k tomu řekl:

"Slevíte-li kdekoliv z vysokého mravního základu, který vytvořil skautský slib a zákon, ocitne se skauting na scesti. Odešli by dobří lidé a záhy by byl skauting v rukách sobců, prospěchářů, jimž vlastní prospěch a osobnost je nad potřeby mládeže a národa. Poruší-li kdokoli zákon obecný, zůstává tím, čím je - člověkem jistěho povolání, náboženství, národnosti. Skaut však, který porušuje zákon skautský, již tím přestává býti skautem."

RNDr. Jiří Grygar, CSc.

je také skaut.

Vstoupil do 40. oddílu vlčat v Brně v r. 1945. Po přestěhování do Opavy byl ve 3. a později v 1. oddílu. Slib skládal za přítomnosti prezidenta Dr. Ed. Beneše. Oceňuje, že dosud při setkání se starým skautským veteránem, to na sobě poznají, i když se vidí poprvé, a že si hned rozumějí. I na něm je to vidět a jeho články "Planeta Země" se pěkně čtou.

O zat'até sekyře

(Ondřej Vanke, zpravodaj NCHK)

Když zakladatel skautingu R. Baden Powel připravoval první Wood Badge kurs (1919), přemýšlel jak odlišit tábor pro děti od vzdělávacího kursu pro dospělé. Jedním ze symbolů se stala právě zaseknutá sekyra, symbol nikdy nekončící práce skautského vůdce. Denně se odsekávala štěpina, až vznikl trám, což symbolizovalo vznik, růst a změny mladého muže v činitele věnujícího se výchově mládeže. Z tohoto kursu to k nám přenesl Frant. Elstner na Lesní školu. Odtud se to odkoukalo na našich táborech a provádí se bohužel bez bližšího vysvětlení a účty. K tomu citát B. Powela: "Skauting je hra pro děti, ale vážná práce pro vedoucí. "Akt by se měl konat na začátku tábora - "zatínání" a na konci - "vyjímání". Ne tedy jen "sekeru vytáhnout a zaseknout" - a vždy "v pozoru".

Jsou skauti také občané?

(br. Kopřiva)

Skautské hnutí má jeden velký hendy-kep: lepší se naň řada jedinců, kteří

jinde nemohou uplatnit své přesvědčení o vlastní výjimečnosti, kteří by jinde těžko obstáli nebo vynikli. A tak u nás nacházejí ventil ve "výchově" dětí (!) a ve funkcionáření. Jak tomu čelit? Násilím těžko.

Jedině požadováním většího úsilí nikoliv proti něčemu, nýbrž pro něco. Soustavnější a obětavější práci pro veřejnost, příprava akcí, boj proti drogám, týrání dětí a zvířat, spolupráci s institucemi, s rodiči, s podniky. Abychom občanské společnosti byli vzorem. Aby veřejnost věděla, že tenhle spolehlivý občan je skaut.

Výpis ze SKAUTINGU č. 4

Budoucnost skautského tisku

/br. Zapletal/

Na sněmu v Olomouci byl odhlasován návrh, aby každý člen naší organizace zaplatil takový registrační poplatek, který by zahrnoval i předplatné na jeden skautský časopis (Skauting, Junák, nový časopis pro Vlčata a Světlušky). Zvýšení by dělalo asi 60,- Kč, což by bylo měsíčně 5,- Kč a to nejsou ani 2 kopečky zmrzliny!!

Uvažujte o tom a nebraňte se, vždyť bez našich časopisů bychom byli bez kontaktu a jako hození do mlhy.

Zákon - vůdce - paragrafy

Pohlavní zneužívání dětí a mládeže.

Vůdce oddílu a další činovníci jsou nadřizeni všem členům mladším 18 let - podobně jako rádce družiny starší 15 let - a mladší osoby jsou slovy práva "osoby svěřené dozoru vůdce". Vztah závislosti je dán vzájemnou nadřízeností a podřízeností a i ten může být zneužit právě tak jako vztah citový.

Trestní zákon upravuje takové jednání paragr. 242 a 243 a to v případě přímého pohl. styku, tak v případě "jiného pohl. zneužití", tj. např. dráždění, dotýkání a pod. trestní sazba je 1 až 8 let.

V případě, že funkcionář zjistí, že dítě v oddíle (družině) je zneužíváno, je nutné ihned zbavit funkce příslušného viníka a podat trestní oznámení stát. zástupci. Nesplnění této oznamovací povinnosti je trestné (par. 167) a není na místě zatajovat čin s ohledem na pověst Junáka. Povinnost oznámení máte jako člen organizace i jako občan. Obdobnou povinnost máte i v případě zjištěného zneužívání i jinou osobou, např. příbuzným. O vině a trestu rozhodovat přísluší jedině soudu.

Průvodce náboženstvími

(pokračování)

Japonsko - čintoismus

Šinto znamená "cesta bohů" a je státním náboženstvím od 8. století. Je polyteistické - mnohobožné - nemá všemohoucího boha stvořitele, ale každá věc, či síla, společenská skupina, stromy, moře, hory, vše neobvyklé a vzbuzující hrůzu, zemřelí předkové a pod. - má svoje božstvo tzv. "KAMI". Nejvyšší je božstvo císařovo a bohyně slunce "Amaterasu Omikami". Kami může být uctívána v přírodě, u domácího oltářičku nebo ve svatyni, kterých je v Japonsku přes 80 tisíc. Hlavním zákonem šinto je mravní a tělesná čistota. Lidé jsou potomky KAMI a ona je střeží a chrání jejich blaho. Život člověka by měl být v souladu s jeho kami, s vesmírem, přírodou a Zemí.

Jak se vyrovnáme s hrozbou televize?

(br. Břicháček)

Současná televize není nakloněna výchově. Děti vidí příliš mnoho násilí i mrtvol, ukázky zabíjení, lidský život ztrácí na ceně, agrese je jako přednost, práce a vznik hodnot je zlehčena "mačkááním puntíků". Dává mnoho inspirace k šikánování, snižuje aktivitu a smysl pro hru. Optimální řešení by bylo: nejlepší televize je vypnutá televize. Několik rad pro rodiče a vychovatele: neučít sledování TV jako odměnu nebo trest! - zvyšuje se tak její autorita.

Některé vybrané programy sledujte s dětmi a pak je prodebatujte. Kritizujte nelogičnost děje, kaširované kulisy, chudý jazyk, naivní motivaci. Ptejte se, jak se cítí oběť, zbitý člověk, raněný a pod. Směšnost také vyvoláte, když ztlumíte zvuk a necháte působit jen obrazovku jako němohru. Naopak zdůrazňujte hezké projevy lidských vztahů a lásky. Dítě, které má doma či v oddíle pestrý program a dobrý kontakt s ostatními, je vůči televizní droze imunní.

V příloze J. H. (Junák hlásí)

doporučuji články "Zimní táboření", "Několik námětů na zdokonalování" a "Půlnoční zamyšlení".

Jožka

Volební řád Junáka

Část I. - Oddíl II. - Volby ve středisku

7. Volebním orgánem ve středisku je sněm střediska, který svolává rada

střediska v období uvedeném v bodě 5 tohoto řádu.¹⁾ Pozvánku zašle středisková rada každému oprávněnému účastníkovi sněmu střediska a příslušné ORJ 14 dní před konáním sněmu. Okresní (obvodní) rada vyšle na sněm svého zástupce.

8. Právo účasti a hlasování a právo volební na sněmu mají všichni činovníci střediska, tedy vůdce střediska, jeho zástupci, všichni členové střediskové rady a revizního orgánu střediska, vůdcové oddílů ve středisku sdružených a jejich zástupci. Členové oddílů OS mají právo účasti pouze s hlasem poradním.

9. Sněm střediska se může **platně usnášet**, je-li přítomna alespoň polovina oprávněných účastníků sněmu: nesejde-li se tento počet účastníků ve stanovenou hodinu, koná se sněm střediska o půl hodiny později za jakéhokoliv počtu přítomných. Sněm řídí vůdce střediska nebo jeho zástupce, pokud je vůdce nepřítomen, nebo předal-li mu vůdce řízení, nebo pokud střediskový sněm nezvolí předsednictvo sněmu.

10. Sněm střediska se usnáší zjevným, na přání aspoň 1/3 oprávněných účastníků tajným **hlasováním**. Rozhoduje prostá většina, mimo případy, pro něž je v tomto řádu stanoven zvláštní postup.

11. Sněm střediska volí:

- vůdce střediska
- 1-3 zástupce vůdce střediska:
 - výchovnou zpravodajku DK
 - výchovného zpravodaje ChK
 - zástupce OS
- dva členy revizního orgánu střediska (žádá-li středisko o udělení právní subjektivity). Bude-li středisko v budoucnu žádat o právní subjektivitu, bude nutno tyto dva revizory zvolit dodatečně.

Volitelnými do všech funkcí jsou všichni činovníci a činovnice střediska, i členové klubu OS.

d) hospodář, zdravotník, tajemník střediska - jsou do svých funkcí pověřováni střediskovou radou na návrh vůdce střediska.

12. Na schůzi střediskové rady, která rozhoduje o svolání sněmu střediska, sestaví středisková rada **kandidátku** pro volební sněm střediska.

13. Po zahájení sněmu střediska oznámí předsedající kandidátní listinu, a dotáže se navržených, zda v případě zvolení přijmou funkce a dotáže se přítomných, zda má někdo námítky proti předložené kandidátní listině. Nesouhlasí-li více než třetina přítomných oprávněných účastníků

sněmu s předloženou kandidátkou, zvolí střediskový sněm dvou až tříčlennou kandidátní komisi, která sestaví novou kandidátní listinu pro probíhající jednání sněmu.

14. Volby se konají **volebními lístky**, na přání nadpoloviční většiny přítomných aklamací²⁾. Hlasuje-li se aklamací, hlasuje se o každém kandidátu zvlášť. Ke zvolení je třeba nadpoloviční většiny hlasů přítomných. Hlasuje-li se lístky, určí předsedající dva sčítatele hlasů. Nedosáhne-li při volbách lístky některý z navržených nadpoloviční většiny, koná se užší volba mezi těmi dvěma kandidáty, kteří dosáhli největšího počtu hlasů. Při rovnosti hlasů rozhoduje los. Je-li volen předsedající, předá řízení sněmu po dobu volby svému zástupci, nebo sněmem určenému činovníkovi.

15. **Stížnost** na nedodržení ustanovení tohoto řádu je nutno podat do deseti minut po skončení voleb. Nejsou-li podány stížnosti, prohlásí předsedající volbu za platnou a volební část sněmu ukončí.

16. **Výsledky voleb** oznámí nově zvolený vůdce střediska do týdne po provedení voleb písemně se všemi připomínkami příslušné okresní (obvodní) radě Junáka, která také rozhoduje o případných stížnostech na porušení volebního řádu, pokud byly podány ve lhůtě uvedené v bodu 15. tohoto řádu.

Poznámky:

1) Bod 5 řádu:

Sněmy se konají zpravidla jednou za dva roky, a to před junáckým sněmem postupně sněmy středisek, okresů, měst. Mimořádné sněmy se konají podle potřeby. Povinnost svolati mimořádný junácký sněm nastává v případě uvedeném v čl. VIII, bod 11, poslední věta stanov. Sněmy nižších složek je obdobně nutno svolat, požádá-li o jejich svolání jedna pětina oprávněných účastníků příslušného sněmu.

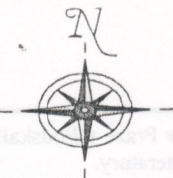
2) veřejné hlasování

Skautské Prameny

Odběratelé edice Prameny u mě mají knihy 5. cyklu (Skautská praxe I. a II., Skautské hry ve městě). Na knihy 6. cyklu - Zálesácká praxe (256 str., 160 obr.), Skauting - základní příručka, Stezka zdatnosti (200 str.) urychleně vybírám 130 Kč. Odešlu-li je včas, měly by knihy přijít do prázdnin, v opačném případě budou o 5 Kč dražší. K objednání jsou také starší tituly. Informace u mě.

Jessie

Žihadlo č. 5

17. 1. 1995, příloha Věstníku č. 38

Víte, že...

Z předchozího Žihadla vypadly vlivem technické chyby při ukládání dat všechny následující texty, takže si je můžete přečíst s určitým zpožděním až v tomto čísle. Redakce se tímto omlouvá redaktorkám Žihadla i jeho věrným čtenářům.

Následující odstavec navazuje na článek o výstavě ve Svitavách... A kdo vystavuje? Např. Petr Bílina ze Svitav, Miroslav Blažek z Jevíčka, ze Třebové třeba Jarmila Dostálová anebo Vladan Kolář. (Není to Vladanova první výstava, v prvním Žihadle jsme vás informovali o Výstavě amatérského umění, kde měl také několik svých prací). A máte možnost Vladanovo umění posoudit sami.

... až donedávna byl ve Třebové k vidění jen jeden exemplář pejska sheltie. Teď už jsou tu dva - osmiletá Karinka a pětapůlměsíční Dempsi. Nové štěňátko vlastní Hanka Schreiberová a protože se celé rodině zdá být "Dempsi" moc dlouhé, říkají mu Demi. A jak jsme vyzorovaly, necítí k sobě oba Demiové vzájemné antipatie.

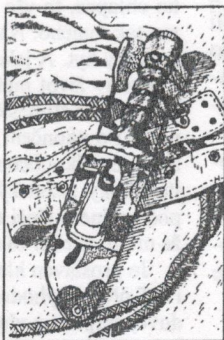
Víte, jak ... se dělají nástěnky? Orličí na výrobu své nové nástěnky použili materiály z Veverčí. Jenže bystré Veverky Hanka s Lenkou to záhy zjistily a ihned přemýšlely, jak dát Orlíčkům za vyučenou a uzmutou fotografii vrátit na původní místo. Nakonec vše vyřešily s pomocí Jitřenek. Vtrhly do klubovny, statečně světlušky se vrhly na nepřítel (jedna hrdinná bojovnice v boji obětovala svou bačkoru, Hanka s Lenkou sebraly fotku a statečně prchaly zpět do klubovny. A ti odporní kojoti se nezmohli ani na odpor!

Darzinka

Drakiáda

Žil byl kdys jednou jeden oddíl. A v tom oddíle dvě družiny - větší a početnější Kamzíci a mladší avšak stejně udatní Orličí. A měli všichni společného vedoucího. I pravil jednou tento stařešina, Vojta se myslím jmenoval, budiž drakiáda. I byla drakiáda. Již několik týdnů před ní probíhaly v družinách drakovýrobné práce, avšak ani v závěrečných dnech, ba dokonce hodinách tato horečka nepominula (viz drak Orlíků).

V den drakiády panovalo naprosté bezvětří. Tu však odhodlaní chlapi ani na okamžik nezaváhali, poručili větru dešti ... Z nevysvětlitelných příčin se nedostavil Vojta, ale zato se tu objevili Jirka Hrdina, Martin Dlábek, Víťa a Vladan, členové jejich družin, Notimka + Darzina, coby pozorovatelky celé akce, a tři draci. Draci to byli barevní, různých tvarů, ale doteď mi není jasné, proč měli Kamzoši na jednom draku káně a na druhém medvěda a proč se na orličím objevila želva.

I vydal Víťa pokyn a vlčata se rozběhla do všech světových stran, tahající za sebou draky, kteří si museli sami klestit cestu kedlubnou osetými poli, a v myslích nejednoho z nich (rozuměj chlapců) jistě probleskla zoufalá prosba: "větre, větrfěčku..." Avšak s milými draky to ani nehlo. Po chvíli se na jednom z balkonů okolních činžáků objevil čísi tatínek a zoufale gestikulující udílel synkovi a jeho draku pokyny.

Draci nelítali. Už i Hanka s Darzinou se chopily vřetena a ocasu a pokoušely se na vlastní pěst, ale ... Asi za půl hodiny po započetí drakiády se na východním konci pole počaly srocovat davy moravskostřebovských občanů. Nic. Ten tatínek z balkonu tu již psychicky nevydržel a běžel k nám, v běhu udílející pokyny.

Teď už to nebyli jen draci, kdo ryl tvář matičku zemi, v jejich stopách kráčel i Darziočko, ze kterého byly jednu chvíli vidět jen nohy kolmo trčící k porostům kedluben. Po dalších deseti minutách se drak vedený odvážným otcem konečně vznesl k nebi. Ale taky to byl jediný drak, jemuž se to odpoledně něco podobného povedlo. Někteří zoufalci, ve snaze nadlehčit zlomyslného draka, postupně zkracovali ocasy, pak došlo i na samotnou kostru...

Nicméně, přes nepřízeň počasí a ostudu, přes absenci Vojty a vesměs neúspěšné pokusy o vzlet papírových ocasatců, se odpoledne všem líbilo a doufám, že nebudeme váhat podobnou akci zopakovat a třeba v rámci střediska.

Darzinka

Lupiči, zloději po Baráku chodějí

I do míst, kde bychom to nikdy nepředpokládali, se mohou dostat zloději nebo vandalové. Kdysi dávno se takový vandal dostal na Barák, ukradl žebřík od půdy, ozdobné dřevěné koule ze zábradlí a poničil i spoustu jiných věcí. A od těch dob jsou všude na baráku mříže. Jenže takový zloděj či vandal se nespolehá na volná okna, ten vniká do domu dveřmi. Je proto dobré, abychom měli svůj majetek dobře zabezpečen. Jak, to se dozvíme v odborných časopisech nebo ve sdělovacích prostředcích. (Je to asi měsíc, co jste v pořadu Občanské judo mohli shlédnout zajímavou reportáž na toto téma).

Proč se o tom zmiňují? Protože to není tak dlouho, co se na baráku takový nezvaný host, aby tu prováděl trestnou, nebo alespoň trestuhodnou činnost, avšak byl vyrušen sympatickou čtveřicí, která zrovna v tuto dobu na Baráku prodlévala. A náš štáb byl u toho.

MY: Jak se to všechno vlastně stalo?

KOLEKTIV: No bylo něco kolem desáté, sobota, a my jsme zrovna leželi nahoře v klubovně na matracích a probírali různé strašidelné historky. Hanka zrovna povídala cosi o Kvíčalce, nikdo jsme jí nevěřili a smáli se jí a ona říká. "No kluci, teď bych chtěla vidět, co byste dělali, kdyby někdo přišel, kdyby se otevřeli dveře ..." A v tu ránu rána jako z děla. Ztuhli jsme.

MY: A co jste dělali pak?

VÍŤA SE SMĚJE: No my dva odvážní kluci jsme vyskočili, čapli svíčku a vůbec nám nebyla hrozná tma a zima...

Jaroslav Foglar

Jaroslav Foglar se narodil 6. července 1907 v Praze v Podskalí. Již přes padesát let je nejčtenějším autorem dětské literatury.

Jeho vzpomínky na rané dětství nejsou právě nejveselejší - výhled z oken rodného domu na patologický ústav pro zkoumání mrtvol, nevyštitelná ztráta třiletého dítěte v témže domě, sebevražda čtrnáctiletého chlapce, to vše není nic pro malou, citlivou dušičku dítěte, ke všemu tak malého. Nadto neustálé stěhování, chudoba rodiny, později vykradený byt. A jako čtyřletý byl Foglar poznamenán ztrátou otce. Ale Foglarův život měl i světlejší stránky. Ve třinácti letech se vydává na bezplatnou tříměsíční cestu do Švýcarska, no a pak studuje v Piešťanech. Po ukončení obchodní školy (rok 1926) byl třinácti lety úředníkem ve velkoobchodu papíren a v této době začal vést nejstarší existující český skautský oddíl Pražská Dvojka. S tímto oddílem známým pod jménem Hoši od Bobří řeky jezdí na mnohé tábory, a to i přesto, že mu to nacisti za okupace zakázali.

Je proslaven hlavně svými, u mládeže velmi oblíbenými knihami. A i teď přes úctyhodně vysoký věk, tvoří. Jeho příběhy z knih jsou opravdové, čerpané z vlastních prožitků. Snad tím můžeme také vysvětlit jejich popularitu. V roce 1938 nastoupil jako redaktor dětského časopisu Mladý hlasatel. Tam také začala éra jeho proslulého obrázkového seriálu Rychlé šípky. Po válce nemenší měrou přispěl k popularitě dětského časopisu Vpřed. Po únoru 1948 byl politicky stíhán. "Konsolidační proces" po roce 1969 znamenal téměř dalších dvacet let násilného umlčování jeho tvorby. Vysvobození jeho tvorby přišlo roku 1989 současně s listopadovou revolucí.

Kdo by neznal knihy Hoši od Bobří řeky, Když duben přichází, Pod junáckou vlajkou, Devadesátka pokračuje, Záhada hlavolamu, Stínadla se bouří, Tajemství Velkého Vonta, Tábor smůly, Chata v jezerní kotlině, Boj o první místo, Tajemná Řásnovka, Historie svorné sedmy, Poklad Černého delfina, Kronika Ztracené stopy, Náš oddíl, Dobrodružství v Zemi Nikoho, Modrá rokle, Nováček Bubáček píše deník, Po stopách Rychlých šípů, Závod o Modřínový srub, 5 zápisníků třinácti bobříků či Výprava na Yucatan?

Je známo, že tři roky po Foglarově smrti bude otevřena obálka, kde nalezneme odpovědi na otázky typu: Jak se jmenoval Červenáček a Rychlonožka občanským jménem? Kde přesně leží Jezerní kotlina? A spousta jiných odpovědí, po kterých mládež prahne. Ale přesto mnoho otázek zůstane nezodpovězených. Kde jsou Stínadla? Byl v hlavolamu Jana Tleskače opravdu plán létajícího kola? Kde je Tleskačův hrob? Existovali Vontové? Ví se, že Jan Tleskač opravdu žil. Dnes má někde hrob, na který mu kdosi neznámý každý podzim pokládá kytičku žlutých květů. Tleskačova smrt je dodnes záhadou. Ani v policejních spisech není rozřešena.

A ještě něco k záhadnému stromu Gingo, který se objevil v knize Tajemství Velkého Vonta a Stínadla se bouří. Tak tedy Gingo Biloba, latinsky *Salisburia Adiantilofia*, český Jínan dvoulaločný patří mezi nahosemenné stromy třídy IV *Ginkgonae*, řádu *Ginkgoales*, čeledi *Ginkgoaceae* a jediného výše uvedeného druhu. Tento strom byl do Evropy dovezen kolem roku 1730 z Japonska a Číny, kde je uctíván jako strom posvátný. Gingo přináší květy obou pohlaví, na zimu shazuje listy. Listy jsou kožovité, široce hlízovité až vějířkovité, většinou dvoulaločné. Mají výraznou žilnatinu, která připomíná nervaturu kapradin. Na území České republiky se jich nalézá poměrně hodně. Zkuste si ho také zařadit do svého herbáře.

A nakonec návod na vyjmutí ježka z klece "... když natočíme nejdelší osten ježka tak, aby vyčníval z klece nejširším jejím otvorem, posuneme ježka do poloviny výšky klece. Pak točíme za vyčnívající osten ježkem, až na jeho protilehlé straně dostaneme do kolmé polohy nad sebou dva jiné ostny, nejdelší po tom, co již vyčnívá vpředu. Postrčíme předním ostnem ježka tak, aby jeho dva kolmo nad sebou se nacházející ostny pronikly protilehlým otvorem co nejvíce ven. Potom za přední osten sklápíme celý hlavolam jakoby dolů, až jak zadní dva vyčnívající ostny dovolí, a poněkud doleva. Tím ježek v kleci dostane takovou figuru, že všechny jeho ostatní ostny, které jinak překážejí jeho vyklounutí ven, zmizí z jiných otvorů z klece v jejím vnitřku a zaujmou příznivou polohu k nejširšímu otvoru. A pak stačí ježkem kroutit za nejdelší vyčnívající osten střídavě sem a tam. Přitom se ježek osvobozuje čím dál víc, až je venku úplně ...

Hanka

HANKA: Lžou. Lžouuuuu! Byli strašně vyklepaní a byla jim hrozná zima, ale protože měl Vít'a dole kolo, tak se tam šli podívat.

DAVY: Bylo to jako načasovaný. Všichni kromě Hanky se lekli, ale stejně jsme všichni vylezli ze spacáků a svorně jsme se šli podívat dolů...

HANKA: Ovšem když jsme v budoucí kuchyňce zjistili, že nesvítl světlo, tak jsme se na sebe s Darzinou srabácky podívaly a zůstaly nahoře "hlídat". Kluci vzali svíčku a pomalu sestupovali ze schodů. Dlouho jsme nic neslyšely a pak se najednou ozvalo zoufalé volání. "Já tady nemám kolo, panebože, kde je moje kolo, to není možný, vždyť tady musí být ... Ježíš kde je moje kolo, já to nechápu moje kolo..."

DARZINA: I přes vážnost situace jsem se v duchu smála Vít'ovu skoro hereckému projevu, i když bylo jasné, že jestli se kolo neobjeví, víkend skončí na policejní stanici.

VÍTA: Já jsem zařval "kde mám kolo, Davide, já nemám kolo", a David jen HMMM a šel se hrabat v pojistkách. To mne dorazilo.

MY: Víte, kdo to byl?

DAVY: Ne.

MY: A máte na někoho podezření?

DAVY: Na všechny.

HANKA: Na všechny, kdo tam nebyli.

VÍTA: I byli.

MY: Změnil tento podivný zážitek něco ve vašem životě?

DAVY: Jo, od té doby přemýšlím, kdo to byl.

HANKA: Takžes začal přemýšlet ...

VÍTA: Od té doby jím banány bez slupky.

HANKA: Od té doby se koupou v plavkách a koupací čepici, kdyby se to opakovalo, abych mohla včas odhalit zloděje.

MY: Přesto jste ale šli za pár dní na Barák znovu. Nebáli jste se, že se to bude opakovat?

HANKA: Né, já jsem se nebála ani poprvé.

DAVY: Ne, já jsem to čekal.

MY: A kdybyste záškodníka odhalili, co byste udělali?

DAVY: Donutil bych ho koupit na Barák nový Nový Jar a toaletní papír. (Škúdcce totiž na Davyho, Hanku, Vít'u a Darzinu připravil různé léčky a nástrahy, v nichž právě jar a toaletní papír hrály hlavní roli).

VÍTA: Už by nežil a musel by mi koupit a napumpovat nový kolo. (Vít'ovo kolo se totiž záhy našlo, ovšem s dušemi prázdnými, jak zákon káže.)

No přestože tato čtveřice onoho osudného večera zažila dosti nepěknou věc a jistě neměla příliš příjemné pocity, bere to všechno s humorem, jak jste ostatně mohli poznat z jejich odpovědí. Kuriozní na celém případě je ovšem to, že nepřítel (nebo spíš nepřítel) se dovnitř dostali zamčenými dveřmi, ve kterých teenageři na Demioho radu nenechali klíč. Ovšem ani to by asi příliš nepomohlo, neboť jak jsme zjistili, venkovní dveře lze odemknout i tehdy, je-li zevnitř zasunutý klíč. Způsob, jakým záškodníci vnikli dovnitř, jsme byli schopni identifikovat ihned po vloupačce. Dveře nebyly vylomeny, či jinak poškozeny, prostě byly odemčeny klíčem!!! A kdo všechno má od Baráku klíč?! Členové střediska, tedy zrádce musíme hledat ve vlastních řadách! Avšak viníka už asi neodhalíme... Tudíž všem dalším, kdo plánují víkend na Baráku, nedoporučuji podobnou akci vůbec uskutečnit, přestože žádný blesk prý nikde neuhodí dvakrát. No, ale kdyby se někdo tím vším nenechal odradit, neradím mu příliš se o tom zmiňovat před svými bratry a sestrami. Dbejte na svou bezpečnost, opatrnosti není nikdy nazbyt!!!

A svou reportáž ukončím slovy Hanky, Vít'i, Davyho a Darziny, svědků loupežného přepadení. "Pachatelé, pokud jsi aspoň trochu chytrý a je v tobě poslední kapka hrdosti a cti, tak se přiznej ke svému hanebnému činu!"

Lenka Greplová, občastník Žihadlo